

РЕШЕНИЕ

№ 1150

гр. София, 19.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-18, в публично при закрити врати заседание на единадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мирослава Кацарска

при участието на секретаря Ирена М. Апостолова
като разгледа докладваното от Мирослава Кацарска Търговско дело № 20221100900999 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 626 от ТЗ.

Подадена е молба по чл. 625 от ТЗ от кредитор-молител „И..БГ“ ЕООД, ЕИК *****, който твърди, че с ответното дружество “Е. 2016” ЕООД, ЕИК *****, е сключил договор за изпълнение на строително-монтажни работи“ от 21.05.2017г. за обект — “Многопрофилна жилищна сграда с административен адрес: гр. Смолян, община Смолян, ж.к. Невястата, ул. „****“, по силата на който договор „И..БГ“ ЕООД е изпълнител, а „Е. 2016“ ЕООД – възложител. Твърди, че било уговорено възнаграждение в общ размер на 180 000 лева /сто и осемдесет хиляди лева / без включен ДДС. Поддържа, че е издал и своевременно предал на „Е. 2016“ ЕООД, процесните СМР с приемо-предавателен протокол Акт обр. 19 от дата 30.09.2017 г., както и фактура № 60000000004 от дата 30.09.2017 год. на стойност 53 307,84 лева /петдесет и три хиляди триста и седем лева и 84 стотинки/ с включен ДДС, платима в срок до 30.09.2017 г., по която не е получил никакво плащане. Твърди, че с писмо, връчено на „Е. 2016“ ЕООД на 30.10.2017 год., поканил ответника в 7 дневен срок да заплати дължимите суми, такова не последвало, отправил му и второ писмо, но въпреки това нямало плащане. Твърди, че ответникът е в състояние на неплатежоспособност, тъй като не може да изпълни гореописаните си изискуеми задължения по търговска сделка. Твърди, че ответникът е спрял плащанията и затрудненията му не са временни. Предвид горното претендира обявяване на неплатежоспособността на ответното дружество, ведно със законните последици, с начална дата – 30.09.2017г. В хода на производството поддържа молбата чрез процесуалния си представител – адв. Б., като претендира уважаването ѝ с решение по чл. 632 от ТЗ и присъждане на направените разноски.

Ответникът „Е. 2016“ ЕООД не е подал отговор и не изразява становище по делото, призован по реда на чл. 619 от ТЗ и чл. 50, ал.4 от ГПК, включително чрез залепено уведомление на адреса по седалището му на 22.08.2022г.

Съдът като обсъди доводите по молбата и събраните по делото писмени доказателства, включително при упражняване на правомощията на съда по чл. 621а от ТЗ, намира за установено следното:

С молбата е представен договор за изпълнение на СМР от 21.05.2017г., съгласно който ответникът „Е. 2016“ ЕООД е възложител, а молителят „И. БГ“ ЕООД в качеството си на изпълнител, се е задължил съобразно изискванията на нормативните актове, техническото задание, изготвени и съгласувани проекти, ведно с приложени към тях подробни КСС, да изпълни СМР на обект: Многопрофилна жилищна сграда с административен адрес: гр. Смолян, община Смолян, жк. Невястата, ул. „*****“, така както подробно са описани в чл. 1 от договора / полагане на дълбокопроникващ грунд, доставка и монтаж на топлоизолационна система, шпакловка двукратна и др. Съгласно чл. 2, ал.1 общата цена на възложените СМР е 180 000 лв. без ДДС, като заплащането се извършва след замерване на количествата в присъствието на възложител и изпълнител, а ценообразуването по предварително зададени единични цени съгласно Приложение №1, неразделна част от договора. В чл.2, ал.2 е уговорен срок за изпълнение – 40 календарни дни от подписване на договора, а в ал. 3, че при констатиране недостатъци при приемане на СМР, възложителят може да задържи от дължимата цена сума, която надвишава с 20% стойността на некачествено изпълнените СМР. В чл. 3 са регламентирани правата и задълженията на възложителя и изпълнителя.

На 30.09.2017г. е двустранно подписан представения протокол – обр. 19, с който са установени изпълнените и подлежащи на заплащане СМР в процесния обект, чиято стойност възлиза общо на 53 307,84 лв. с ДДС, за която сума е издадена представената фактура №4/30.09.2017г.

На стр.15 и 16 са представени две покани от кредитора-молител до ответника за заплащане на посочената сума, получени от лицето М.Х.Г. срещу подпис съответно на 30.10.2017г. и 07.11.2017г.

С писмо от НАП, ТД офис Люлин с вх.№39259/22.06.2022г. са приложени подадената ГДД по чл. 92 за 2018г. и 2018г., както и ревизионен доклад от 12.06.2018г. и ревизионен акт от 01.08.2018г., а с писмо от 24.06.2018г. съдът е уведомен, че има наложени обезпечителни мерки върху имуществото на ответното дружество, а именно по приложените три броя ПНПОМ съответно от 25.04.2018г.е наложен заповор върху сметки с предполагаем размер на публичното вземане от 28 619 лв.; с постановлението от 13.08.2018г. за вече установени по ревизионния акт публични задължения в размер на 47 263,02 лв., и по постановление от 19.04.2018г. за сумата от 4172,64 лв., изискуемо публично вземане по изпълнително дело №180498931/2018г.

С писмо от АВ-СВ с вх.№36299/10.06.2022г. съдът е уведомен, че няма вписвания,

отбелязвания и заличавания по партидата на дружеството, а в справката от ПП – СДВР, че няма данни за собствени МПС.

По делото е изслушано заключение на съдебно-икономическа експертиза, изготвено от вещото лице С. М., което се кредитира от съда като дадено обективно, безпристрастно и компетентно. В таблица 1 на стр.4 от заключението вещото лице е представило структурата на активите на „Е. 2016“ ЕООД към края на годишните отчетни периоди 2017 г., 2018 г. и 2019 г. по данни от счетоводните баланси, като е видно, че през периода от 2017 г. до 2019 г. включително активите на „Е. 2016“ ЕООД са изцяло текущи, формирани предимно от краткосрочни вземания, каквито не са налице към 31.12.2017 г., но чийто относителен дял в структурата на текущите активи към края на 2018 г. и на 2019 г. значително превишава този на паричните средства. През посочения по-горе период в структурата на текущите активи не фигурират материални запаси. От оборотните ведомости за 2020 г. и 2021 г. се констатира, че през двата годишни отчетни периода не са отразени дебитни и кредитни обороти по нито една счетоводна сметка от индивидуалния сметкоплан на „Е. 2016“ ЕООД, което означава, че до 31.12.2021 г. структурата на активите е останала непроменена в сравнение с тази към края на 2019 г. В таблица 2 на стр.5 от заключението е представена структурата на пасивите на дружеството, като през периода 2017 г. – 2019 г. собственият капитал на „Е. 2016“ ЕООД е с тенденция на нарастване, вследствие отчетените положителни текущи финансови резултати (печалби) за трите годишни периода, съответно 7 хил. лв. за 2017 г., 11 хил. лв. за 2018 г. и 34 хил. лв. за 2019 г. Дружеството е учредено през 2016 г. с 50 лв. уставен капитал, а е започнало икономическа дейност през 2017 г., видно от годишната оборотна ведомост, която е с нулеви начални салда. Задълженията на „Е. 2016“ ЕООД през посочения по-горе период са изцяло текущи, формирани основно от задължения към доставчици. В счетоводните баланси са посочени също така и публични задължения, преобладаващата част от които са за данъци. Както е посочено и при анализа на активите, по счетоводни данни, през 2020 г. и 2021 г. стойността и структурата на пасивите не са претърпели изменения в сравнение с тези в края на 2019 г. Вещото лице е изчислило въз основа на стойностите на краткотрайните активи и краткосрочните задължения, коефициентите на ликвидност, на „Е. 2016“ ЕООД към края на анализирания годишни отчетни периоди в Таблица 3 на стр. 6 от заключението. Видно е, че показателите за ликвидност на „Е. 2016“ ЕООД към 31.12.2017 г. са в границите на референтните си стойности (коефициентът на обща ликвидност) или превишават същите (коефициентите на бърза, незабавна и абсолютна ликвидност), което важи и по отношение на коефициентите на обща и на бърза ликвидност към края на 2018 г. и 2019 г. За тези два отчетни периода се наблюдава промяна в структурата на текущите активи, изразяваща се в значително нарастване на относителния дял на краткосрочните вземания и съответно намаляване на този на паричните средства, което води до намаляване на стойностите на коефициентите на незабавна и абсолютна ликвидност, които към 31.12.2018 г. са под минимално допустимите си граници, а към 31.12.2019 г. приемат нулеви стойности. В таблица 4 на стр.8 от заключението са дадени въз основа на изчисленията, стойностите на показателите за финансова автономност на „Е. 2016“ ЕООД през периода

2017 г. – 2019 г. включително, като е видно, че са извън допустимите граници. Не са изчислявани стойности на показателите за ликвидност и за финансова автономност към края на 2020 г. и на 2021 г., тъй като по счетоводни данни балансовите стойности на активите и пасивите през тези два отчетни периода не са претърпели изменения. Експертът сочи, че въз основа на предоставените документи и по данни от годишните оборотни ведомости за периода 2017 г. - 2019 г., към края на съответните отчетни периоди „Е. 2016“ ЕООД е имало следните неплатени изискуеми задължения в лева:

Счетоводни сметки	Към 31.12.2017 г.	Към 31.12.2018 г.	Към 31.12.2019 г.
4011 „Доставчици“	53 307,84	11 0627,80	755 100,21
4 5 2 „Разчети за данък върху печалбата“	757,92	1 965,22	5 761,20
453 „Разчети за ДДС“	2 139,30	4 060,46	12 428,17
454 „Разчети за ДДФЛ“	217,00	217,00	506,35
461 „Разчети с НОИ“	593,28	593,28	1 342,58
463 „Разчети за здравно осигуряване“	539,08	920,47	1 156,47
<i>Общо</i>	<i>57 554,42</i>	<i>118 384,23</i>	<i>776 294,98</i>

Според експерта в годишните оборотни ведомости за 2020 г. и 2021 г. са посочени нулеви дебитни и кредитни обороти по всички счетоводни сметки от индивидуалния сметкоплан на „Е. 2016“ ЕООД, което означава, че и към 31.12.2021 г. осчетоводените при ответника неплатени изискуеми задължения са идентични с тези към 31.12.2019 г. Вещото лице сочи, че от аналитичен регистър на сметка 401 „Доставчици“ за периода от 01.01.2017 г. до 31.12.2017 г. е видно, че в счетоводството на ответното дружество са отразени получени доставки от „И. БГ“ ЕООД по общо три фактури – № 0000000001/2017 г. на стойност 47 420,69 лв. с ДДС, № 0000000002/2017 г. на стойност 60 149,74 лв. с ДДС и № 0000000004/30.09.2017 г. на стойност 53 307,84 лв. с ДДС. На 05.10.2017 г. са осчетоводени плащания по първите две фактури. Неплатено към 31.12.2017 г. е задължението по фактура № 0000000004/30.09.2017 г., в размер на 53 307,84 лв. В аналитичните регистри на сметка 401 „Доставчици“ за 2018 г. и за 2019 г. не се съдържат данни за извършени плащания по въпросната фактура, т.е. посоченото от молителя задължение в исковата молба е отразено в счетоводството на ответното дружество в пълния му размер – 53 307,84 лв. Съгласно експертизата с писмо изх. № 19-24-03-521/15.06.2022 г. от НАП представя информация и документи, сред които е и Ревизионен акт № Р-16002118001133-0991-001/01.08.2018 г., с който на „Е. 2016“ ЕООД са установени за довносяне данъчни задължения в общ размер към 01.08.2018 г. – 49 107,49 лв., в т.ч. главници – 43 970,52 лв. и лихви към датата на издаване на акта – 3 292,50 лв. При проверката на данните в описаните в т. III документи не се констатира същите да са осчетоводени при ответното дружество. Отразяването им като изискуеми текущи задължения би довело до промяна на стойностите на вече изчислените показатели за ликвидност към края на 2018 г. и 2019 г., поради което в следващата таблица са представени резултатите от изчисления на тези показатели в алтернативен вариант в

следната таблица:

Показатели за ликвидност – алтернативен вариант	Към 31.12.2018	Към 31.12.2019
1. Краткотрайни активи, хил. лв.	136	828
2. Краткосрочни вземания, краткосрочни финансови активи и парични средства, хил. лв.	136	828
3. Краткосрочни финансови активи и парични средства, хил. лв.	15	0
4. Парични средства, хил. лв.	15	0
5. Краткосрочни задължения	167	830
6. Текущи задължения, хил. лв.	167	830
7. Коефициент на обща ликвидност (1:5)	0,81	0,997
8. Коефициент на бърза ликвидност (2:5)	0,81	0,997
9. Коефициент на незабавна ликвидност (3:6)	0,09	0,00
10. Коефициент на абсолютна ликвидност (4:6)	0,09	0,00

Експертът сочи, че от представени алтернативен вариант на изчисления на показателите за ликвидност към 31.12.2018 г. и към 31.12.2019 г., при който установените с влязъл в сила ревизионен акт данъчни задължения са взети предвид, е видно, че коефициентът на обща ликвидност към 31.12.2018 г. е под минималната си референтна стойност, а коефициентът на бърза ликвидност остава над максималната си такава. Към края на следващия отчетен период коефициентът на обща ликвидност се доближава до минималната си референтна стойност, без да я достига, а коефициентът на бърза ликвидност остава без качествени изменения. Вещото лице сочи, че от Аналитичен регистър на сметка 501 „Каса в левове“ за периода 01.01.2019 г. – 31.12.2019 г. се констатира, че последни плащания на задължения към кредитори (отразени по сметка 401 „Доставчици“) са извършени през м. 01.2019 г., както следва: на 10.01.2019 г. – към „Д.“ ЕООД – 3 124,80 лв.; на 17.01.2019 г. – към С.Е.“ ЕООД – 2 418,28 лв.; на 21.01.2019 г. – към „К.“ ООД – 2 871,00 лв.; на 30.01.2019 г. – към „Т.“ АД – 4 270,24 лв. На 20.05.2019 г. и на 14.06.2019 г. са изплатени работни заплати за м. 04.2019 и м. 05.2019 г., в размери съответно 775,98 лв. и 586,59 лв. В таблицата №7 на стр. 11 от заключението, вещото лице е определило размера на постоянния капитал, на оборотния капитал и на собствения оборотен капитал на „Е. 2016“ ЕООД към края на анализирания отчетни периоди, по данни от счетоводните баланси на дружеството към 31.12.2017 г., 31.12.2018 г. и 31.12.2019 г.

Показатели, хил. лв.	Към 31.12.2017	Към 31.12.2018	Към 31.12.2019
1. Собствен капитал	7	18	52
2. Дългосрочни пасиви (задължения)	0	0	0
3. Дълготрайни активи	0	0	0

4. Краткотрайни активи	64 КЪМ	136 КЪМ	828 КЪМ
Показатели, хил. лв.			
5. Краткосрочни задължения	31.12.2017	31.12.2018	31.12.2019
5. Постоянен капитал (1 + 2)	7	18	52
6. Оборотен капитал (4 – 5)	7	18	52
7. Собствен оборотен капитал (1 – 3)	7	18	52

Видно от данните в Таблица 7, към края на годишните отчетни периоди 2017 г., 2018 г. и 2019 г. „Е. 2016“ ЕООД е разполагало с оборотен капитал, но неговият размер е значително по-малък от този на задълженията на дружеството, а прекратяването на икономическата дейност през 2020 г. и 2021 г. е възпрепятствало реализирането на печалба, от която тези задължения да могат да бъдат покрити. Вещото лице сочи, че видно от счетоводните баланси, към 31.12.2017 г., 31.12.2018 г. и към 31.12.2019 г. „Е. 2016“ ЕООД не е притежавало материални активи. В раздела на текущите активи фигурират вземания и парични средства в посочените в Таблица 1 на стр. 4 размери, които съставляват имуществото на ответното дружество. Към 31.12.2019 г. това имущество е единствено под формата на текущи вземания. Сред приложените по делото документи липсват инвентаризационни описи и сравнителни ведомости, такива не са получени и от счетоводството на „Е. 2016“ ЕООД. С писмо рег. № 433200-61779/15.06.2022 г. от МВР – СДВР Отдел „Пътна полиция“ (на л. 31 по делото) е получена справка, според която към 08.06.2022 г. в централната база на АИС-КАТ няма данни за регистрирани МПС на юридическото лице „Е. 2016“ ЕООД. Годишните финансови отчети на „Е. 2016“ ЕООД за 2017 г., 2018 г. и 2019 г. не са заверявявани от одитор, т.к. дружеството не попада в обхвата на критериите по чл. 37, ал. 1 от Закона за счетоводството, регламентиращи изискването за задължителен финансов одит от регистрирани одитори. Вещото лице изрично сочи, че в счетоводството на „Е. 2016“ ЕООД е отразено задължение към „И.БГ“ ЕООД в размер на 53 307,84 лв., по фактура № 0000000004/30.09.2017 г. Задължението, което е с падеж 30.09.2017 г., не е погасено и към 01.06.2022 г. (дата на депозиране на исковата молба в съда). Размерът на законната лихва върху посочената сума, за периода от 01.10.2017 г. до 31.05.2022 г., възлиза на сумата от 25 234,40 лева. Вземането от „Е. 2016“ ЕООД в размер на 53 307,84 лв. по фактура № 0000000004/30.09.2017 г. е осчетоводено и при молителя „И.БГ“ ЕООД. Констатацията е въз основа на записванията в Дневника на сметка 411/1 „Клиенти“, ан. „Е. 2016“ ЕООД, за периода от 01.09.2017 г. до 30.09.2017 г. Вещото лице сочи, че по Оборотната ведомост за периода 01.01.2021 г. – 31.12.2021 г. се констатира изискуеми задължения на „Е. 2016“ ЕООД в общ размер 776 294,98 лв. За установяване на размера им към 01.06.2022 г. към тях следва да се добави и законната лихва за забава върху сумата по фактура № 0000000004/30.09.2017 г. – 25 234,40 лв., както и данъчните задължения, установени с Ревизионен акт № Р-16002118001133-0991-001/01.08.2018 г., чийто общ размер към 01.06.2022 г. е 64 339,61 лв., в т.ч. главница – 43 970,52 лв. и лихви – 20 369,09 лв. Така общият размер на изискуемите задължения на „Е. 2016“ ЕООД към всички негови

кредитори към момента на депозиране на исковата молба достига сумата 865 868,99 лева. Експертът сочи, че последните плащания към кредитори на ответното дружество са извършени през м. 01.2019 г. Последното платено задължение е към „Т.“ АД на 30.01.2019 г., в размер на 4 270,24 лв. На 20.05.2019 г. и на 14.06.2019 г. са последните изплатени работни заплати, в размери съответно 775,98 лв. и 586,59 лв., за месеците април и май 2019 г. След тези дати е налице спиране на плащанията от страна на „Е. 2016“ ЕООД към негови кредитори. Според експерта последният анализиран счетоводен баланс във връзка с изготвяне на настоящото заключение е този към 31.12.2019 г. През 2020 г. и 2021 г. не са отразени дебитни и кредитни обороти по нито една счетоводна сметка от индивидуалния сметкоплан на „Е. 2016“ ЕООД, което означава, че до 31.12.2021 г. структурата на активите е останала непроменена в сравнение с тази към края на 2019 г. Така към 31.12.2021 г. балансовата стойност на активите на „Е. 2016“ ЕООД, които са формирани единствено от краткосрочни вземания, е 828 хил. лева. Отчетените финансови резултати от дейността на „Е. 2016“ ЕООД през периода 2017 г. – 2019 г. са следните: за 2017 г. – печалба в размер 6 821,29 лв.; за 2018 г. – печалба в размер 10 865,73 лв.; за 2019 г. – печалба в размер 34 163,77 лв. Данните от оборотните ведомости за 2020 г. и за 2021 г. сочат, че през двата отчетни периода „Е. 2016“ ЕООД не е извършвало икономическа дейност.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Съгласно легалното определение, дадено в разпоредбата на чл. 608 ал. 1 от ТЗ неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни определен вид задължения, а именно: изискуеми парични задължения по търговска сделка, публични задължения /към държавата или общината/, свързани с търговската му дейност, а от 13.05.06г. - и частни държавни вземания. Свърхзадължеността съгласно чл. 742 от ТЗ представлява състояние, при което цялото имущество на едно търговско дружество е недостатъчно за да покрие задълженията му. Молителят – кредитор следва да установи наличието на вземане срещу ответника – търговско дружество, както и състоянието на неплатежоспособност. Неплатежоспособността се предполага, когато длъжникът е спрял плащанията, но съгласно ал. 3 на чл. 608 от ТЗ неплатежоспособност може да е налице и когато длъжникът е платил или е в състояние да плати частично само вземанията на отделни кредитори. Съгласно ал. 4 на чл. 608 от ТЗ неплатежоспособност се предполага и ако по изпълнително дело, образувано за изпълнение на влязъл в сила акт на кредитора, подал молбата по чл.625 от ТЗ, вземането е останало изцяло или частично неудовлетворено в рамките на шест месеца след получаване на поканата за доброволно изпълнение. В тежест на длъжника е да обори презумпциите на чл. 608 от ТЗ, като това може да стане на базата на анализ на имуществено - финансовото състояние на предприятието му, от което да се изведе възможността да погасява задълженията си. При този анализ се използват различни икономически и финансови показатели, като водещи показатели при преценка състоянието на неплатежоспособност, тъй като то е свързано с възможността на длъжника да поеме плащанията си, са показателите за ликвидност, които се формират като съотношение между

краткосрочните активи /всички или определена част от тях/ към краткосрочните или текущи задължения на предприятието. Съгласно константната практика на ВКС, включително и по чл. 290 от ГПК, а именно решение № 64/23.03.2010г. по т.д.№ 959/2009г., II т.о. и др. в тежест на длъжника е да докаже, че е изпълнил задълженията си или че разполага с имущество, достатъчно за покриване на задълженията му без опасност за интересите на кредиторите, като докаже, че е платежоспособен и е в състояние да изпълни задълженията си, включително и към момента на тяхната изискуемост. При извършване на финансово-икономическия анализ на състоянието на ответното дружество се изследват показателите на ликвидност и финансова автономност, като се взема предвид, че краткотрайните активи на предприятието, за разлика от дълготрайните активи, които се използват за повече от един отчетен период /1 год./, участват еднократно в производствения процес и променят натурално - веществената си форма, при което за длъжника са налице текущи постъпления, които именно са източника за погасяване на краткосрочните /текущите/ задължения на едно нормално развиващо се предприятие. Следователно, водещи показатели при преценка състоянието на неплатежоспособност, тъй като то е свързано с възможността на длъжника да поеме плащанията си, са показателите за ликвидност, които се формират като съотношение между краткосрочните активи /всички или определена част от тях/ към краткосрочните или текущи задължения на предприятието. Краткотрайните активи се класифицират в 4-ри групи: материални запаси /материали, стоки и готова продукция/, краткосрочни вземания /с падеж до 1 год./, краткосрочни финансови средства /акции, облигации и др. подобни, закупени със спекулативна цел - т.е. за препродажба/ и налични парични средства, като групите освен по вида, се различават и по ликвидността на активите в тях. От икономическа гледна точка ликвидността представлява възможността един актив да се продаде веднага и то на справедлива пазарна цена или с малко отклонение от нея. С оглед отчитане на различната ликвидност на краткосрочните активи, при преценка на икономическото състояние на предприятието се формират 4-ри коефициента на ликвидност: на обща, бърза, незабавна и абсолютна ликвидност. При коефициента на обща ликвидност се извършва съотнасяне на всички краткосрочни активи към краткосрочните пасиви /задължения/, докато при другите коефициенти на ликвидност се включват само определена група или сбор от няколко групи краткотрайни активи, очертани по-горе, но не всичките. Водещ показател за установяване на състоянието на неплатежоспособност на длъжника е коефициентът на обща ликвидност, отразяващ съотношението на всички краткотрайните активи към краткосрочните задължения. За норма при коефициента на обща ликвидност се приема, че следва да е «1», тъй като в този случай дружеството може да покрие своите текущи задължения с всички краткотрайни активи.

По делото безспорно се установи, че ответникът е търговец и има неизплатени парични задължения както към кредитора молител, в размер на 53 307,84 лв. по фактура № 0000000004/30.09.2017 г., така и към другите си кредитори, които са установени от вещото лице по съдебно-икономическата експертиза, а има и публичноправни задължения към държавата, които са по Ревизионен акт № Р-16002118001133-0991-001/01.08.2018 г. в общ размер към 01.08.2018 г. – 49 107,49 лв., в т.ч. главници – 43 970,52 лв. и лихви към датата

на издаване на акта – 3 292,50 лв., които не са били осчетоводени от ответника. В доказателствена тежест на молителя е да установи, че има неплатено изискуемо вземане срещу ответника, което е от кръга на тези по чл. 608 от ТЗ, а в случая съдът намира, че такава е налице. В рамките на тази първа фаза на производството по несъстоятелност, а именно произнасянето по молбата по чл. 625 от ТЗ, съдът не се произнася с диспозитив относно наличието на вземане на кредитора –молител, нито относно неговия точен размер, тъй като това не е предмет на спора и не се формира сила на пресъдено нещо относно съществуването или несъществуването на вземането и неговия размер. Предвид горното безспорно е, че вземане съществува и съдът приема, че молителят кредитор е активно легитимиран, тъй като се явява титуляр на неудовлетворено вземане.

Съдът намира, че при преценка на ангажираните по делото доказателства и като съобрази процесуалното поведение на ответника, който въпреки че е уведомен за задължението си по чл. 161 от ГПК, не е изпълнил задължението си и представил всички счетоводни документи, следва да се приеме, че е в състояние на неплатежоспособност. Безспорно се установи от събраните по делото доказателства, че ответникът има задължения към доставчици в големи размери, а именно общо осчетоводените задължения към 31.12.2019г. съобразно експертизата са в размер на сумата от 776 294,98лв., а освен това има и непогасени и неосчетоводени данъчни задължения по горесцитирания ревизионен акт. Видно от представения от експерта алтернативен вариант на изчисления на показателите за ликвидност към 31.12.2018 г. и към 31.12.2019 г., при който установените с влязъл в сила ревизионен акт данъчни задължения са взети предвид, е видно, че коефициентът на обща ликвидност към 31.12.2018 г. е под минималната си референтна стойност от единица, а именно той е 0,81, като остава под минимума и към последващия период. От експертното заключение и данните се установява, че през 2020 г. и за 2021 г. ответникът „Е. 2016“ ЕООД не е извършвал икономическа дейност, а последните извършени плащания към доставчици са от м. 01.2019 г., като са плащани задължения в незначителен размер спрямо общите такива, а именно последно е платено задължение е към „Т.“ АД на 30.01.2019 г. в размер на 4 270,24 лв., а на 20.05.2019 г. и на 14.06.2019 г. са последните изплатени работни заплати, в размери съответно 775,98 лв. и 586,59 лв., за месеците април и май 2019 г. Очевидно е, че ответникът е спрял плащания, поради което е налице и презумпцията за изпадането му в неплатежоспособност, като фактът, че не е извършвал дейност за 2020г. и 2021г. води до извода, че не е било възможно чрез реализирана печалба да погаси задълженията си и води до извода, че състоянието на неплатежоспособност е трайно. Съдът намира, че не може да се приеме, че ответникът може да покрие краткосрочните си задължения с краткотрайните си активи, като при горното кредитира алтернативния баланс по заключението на СИФЕ. Няма пречка когато се установи, че един актив или пасив са неправилно осчетоводени, да се възложи изготвяне на алтернативен вариант на баланс при съответните корекции. Съгласно решение № 87 от 06.06.2012 г. по т.д. № 468/2011 г. на ВКС, ТК, II т.о. и решение № 71 от 18.12.2017 г. по т.д. № 2899/2015 г. на ВКС, ТК, II т.о. и др., при оспорване на съставения от търговеца баланс и установена нередовност на записванията, няма пречка да се изследва нов

коректно съставен баланс, като за целта се използва експертизата на вещи лица. В случая има основание да се ревизира размера на отразените краткосрочни задължения, тъй като е представен от НАП и приет като неоспорен ревизионен акт, по който има допълнително установени данъчни задължения, които не са били осчетоводени. По въпроса за доказателствената сила на вписванията в счетоводните книги е постановена богата и последователна казуална съдебна практика / ТР 39-2 от 05.03.1954 ОСГК на ВС, реш. № 413/16.08.2005 г. по т.д. № 964/2004 г. на ТК, реш. № 423 от 01.06.2006 г. по т.д. № 9/2006 г. на ТК, реш. № 155 от 13.03.2007 г. на ТК /, разрешенията на която са споделени в постановеното по реда на чл. 290 от ГПК решение № 2/20.01.2011 г. по гр. д. № 478/2010 г. на ВКС, III г.о., споделяни и от настоящия състав, като при оспорване вписванията в счетоводните / търговските / книги, тежестта за доказване редовността им, съгласно изискванията на Закона за счетоводството и / или Търговския закон, носи ползващата се от оспорените вписвания страна, в случая ответника. В случая вещото лице М. е съставила алтернативен баланс като по подробно изложените мотиви и от същия е видно, че водещите показатели за ликвидност на ответното дружество са извън възприетите нормативи и не може да се покрият всички краткосрочни задължения с краткотрайните активи. Предвид горното съдът намира, че от комплексните събрани по делото доказателства се установи, че ответникът е в състояние на неплатежоспособност. Съдът приема, че състоянието на неплатежоспособност е трайно, налице е спиране на плащанията, констатирано и от експерта, поради което искането за откриване на производство по несъстоятелност е основателно.

Предвид гореизложеното съдът намира, че молбата следва да бъде уважена, като бъде открито производство и обявена неплатежоспособността на ответника. С оглед на това съдът не следва да се произнася по евентуално заявеното основание – свръхзадълженост.

По отношение на началната дата на неплатежоспособността съдът не е длъжен да възприеме твърдяната от молителя, а следва да прецени същата съобразно данните по делото. Последователно в практиката си ВКС приема, че неплатежоспособността на търговец по смисъла на чл. 608 ТЗ е обективно финансово състояние на длъжника и възможността му да изпълни парично задължение по търговска сделка, което трябва да се прецени с оглед цялостното му финансово състояние към момента на постановяване на съдебното решение. В този смисъл са постановените от ВКС решения: Р №64/9.II.2005 г. по гр.д. № 466/ 2004 г., Р № 549/27. X.2008 г. по т.д. № 239/ 2008 г., Р №657/ 7. XI.2006 г. и др., както и постановеното по реда на чл. 290 от ГПК и следователно задължително за съдилищата решение № 115/25.06.2010г. по т.д.№ 169/2010г., в което се приема, че за да е налице състояние на неплатежоспособност, не е достатъчно длъжникът да не плаща свое изискуемо парично задължение, но същото да е по търговска сделка и длъжникът да не е в състояние да го изпълни. Молителят е посочил, че като начална дата на неплатежоспособността претендира 30.09.2017г., която е датата на фактурата, по която претендира своето неудовлетворено вземане в размер на 53 307,84 лв. От заключението на съдебно-икономическата експертиза, обаче, е видно, че към 31.12.2017г. показателите на

ликвидност на ответника са оптимални, а именно коефициентът на обща ликвидност е 1,12, като едва след отчитане на неосчетоводените данъчни задължения по ревизионния акт от 01.08.2018г., към 31.12.2018г. показателите са под възприетите нормативи, а именно към 31.12.2018г. коефициентът на обща ликвидност е 0,81. Следователно към датата на падежа на неплатената фактура на ответника към молителя няма обективни данни, че дружеството е изпаднало в неплатежоспособност и не е било обективно в състояние да погаси краткосрочните си задължения, като неплащането на фактурата може да е в резултат на субективно решение на управителните му органи. Налице са данни, че дружеството е осъществявало дейност през 2018г. и 2019г. и дори е отчело печалби за тези години. Спирането на плащанията е от януари 2019г., с изключение на минимални суми за заплати впоследствие, но с оглед данните по СИФЕ, а именно алтернативния вариант на бюджета, при включване на установените, но неосчетоводени публични задължения по ревизионния акт, съдът намира, че обективно състоянието на неплатежоспособност на ответното дружество е установено към 31.12.2018г. и това следва да е началната дата на неплатежоспособността. С оглед горното като начална дата следва да бъде определена – 31.12.2018г.

Съдът е постановил определение по реда на чл. 629б от ТЗ от 11.10.2022г., вписано в книгата по чл. 634в от ТЗ под №4108, том 74, с което е определил начални разноски за привнасяне от кредиторите на ответника. Срокът е изтекъл и няма данни да са привнесени разноски. Предвид горното съдът намира, че решението следва да е с диспозитив по чл. 632 от ТЗ.

На молителя следва да се присъдят и разноски за настоящото производство, изразяващи се в заплатената държавна такса от 250 лв. и депозит за ССЕ в размер на 1000 лв., или общо сумата от 1250 лв.

Воден от горното съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НЕПЛАТЕЖОСПОСОБНОСТТА на „Е. 2016“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление – гр. София, ж.к. “****”, представляван от Ц. А.Д., и **ОПРЕДЕЛЯ НАЧАЛНА Й ДАТА** – 31.12.2018г.

ОТКРИВА производство по несъстоятелност на длъжника „Е. 2016“ ЕООД

ОБЯВЯВА „Е. 2016“ ЕООД, в несъстоятелност.

ПОСТАНОВЯВА прекратяване дейността на предприятието.

НАЛАГА ЗАПОР И ВЪЗБРАНА върху имуществото на длъжника.

СПИРА производството по несъстоятелност.

ОСЪЖДА на основание чл. 78 от ГПК Е. 2016“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление – гр. София, ж.к. “****”, да заплати на „И.БГ“ ЕООД, ЕИК *****, сумата от 1250 лв. / хиляда двеста и петдесет лева/ - съдебно-деловодни разноски.

Решението може да се обжалва в 7-дневен срок от вписването му в търговския регистър.

Препис от решението да се изпрати незабавно на Агенцията по вписванията за вписване в Търговския регистър на основание чл.622 от ТЗ.

Съдия при Софийски градски съд: _____